

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ

(Cω.) ὦ πολυτίμητοι θεοί,
οἷς ἀποτρέπεις νυνὶ γὰρ ὡς οἶει με σύ,
τούτοις παρώξυμμ' εἰς τὸ πρᾶγμα διπλασίως.
εἰ μὴ γὰρ ἐν γυναιξίν ἐστιν ἡ κόρη
τεθραμμένη μηδ' οἶδε τῶν ἐν τῷ βίῳ 385
τούτων κακῶν μηδὲν ὑπὸ τηθίδος τινὸς
δειδικαμένη μαίας τ', ἐλευθερίως δέ πως
μετὰ πατρὸς ἀγρίου μισοπονήρου τῷ τρόπῳ,
πῶς οὐκ ἐπιτυχεῖν ἐστι ταύτης μακάριον;
ἀλλ' ἡ δίκηλλ' ἄγει τάλαντα τέτταρα 390
αὕτη· προαπολεῖ μ'. οὐ μαλακιστέον δ' ὅμως,
ἐπεὶπερ ἤργμαι καταπονεῖν τὸ πρᾶγμ' ἄπαξ.

ΣΙΚΩΝ

τουτὶ τὸ πρόβατόν ἐστιν οὐ τὸ τυχὸν καλόν.
ἄπαγ' εἰς τὸ βάραθρον. ἂν μὲν αἰρόμενος φέρω
μετέωρον, ἔχεται τῷ στόματι θαλλοῦ, κράδης 395
κατεσθίει τὰ θρῖ', ἀποσπᾶι δ' εἰς βίαν.
ἐὰν δ' ἀφῆι χαμαί τις, οὐ προέρχεται.
τοῦναντίον δὴ γέγονε· κατακέκομμ' ἐγὼ
ὁ μάγειρος ὑπὸ τούτου νεωλκῶν τὴν ὁδόν.
ἀλλ' ἐστὶν εὐτυχῶς τὸ νυμφαῖον τοδ[ι] 400
οὐ θύσομεν. τὸν Πᾶνα χαίρειν. παῖ Γέτα,
τοσοῦτ' ἀπολείπη;

(ΓΕΤΑΣ) τεττάρων γὰρ φορτίον
ὄνων συνέδησαν αἱ κάκιςτ' ἀπολούμεναι
φέρειν γυναικῆς μοι.

(Cι.) πολὺς τις ἔρχεται